Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2026
2

Epištola Žižkovským
8. února

Hospodine, přej sluchu mým slovům,
měj porozumění pro mou zneklidněnou mysl.
pozornost mi věnuj, když o pomoc volám,
můj králi , můj Bože,
vždyť se modlím k tobě!
(Ž 5, 2-3)

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.
Přeji vám vytrvalou naději a dostatek sil na vše, co vás čeká. Přeji vám radost, zdraví, Boží požehnání.
Dnešní sbírka byla na Diakonii Betlém.
Příští neděli 15. února se koná Modlitba za Ukrajinu. Setkání začíná ve 14 hodin před velvyslanectvím Ukrajiny (Charlese de Gaulla 5).
V sobotu 21. února od 17 hodin proběhne u nás v modlitebně divadelní představení s názvem „Odpojení“. Jedná se o projekt „naší“ Diakonie, kdy se cizinci učí česky pomocí autorského divadla, které odráží jejich vlastní osudy. Plakátek a anotaci posílám jako samostné přílohy. Přijďte, jste srdečně zváni.

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ ŽIVOT

Těším se na společná setkávání, ať už na bohoslužbách, návštěvách či sborových programech.
Srdečně vás zvu na
Podvečer nad Biblí, který se koná v úterý od 19h.
Biblické půlhodinky online se konají ve středu ve 20:30h. Pokud zrovna není druhá středa v měsíci, kdy se koná schůze staršovstva. Následující týden je schůze staršovstva.
Setkání dětí se koná ve čtvrtek od 18h.
Setkání maminek s malými dětmi, probíhají v pátek od 9:30h
Hudební mládež se koná každý lichý čtvrtek od 18h v modlitebně sboru.
Mládež - jednou za měsíc v 15h v pátek, sejdeme se v pátek 13. února
Pastorace a možnost rozhovoru
Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás,
Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Kaz 3, 1-8

Všechno má určenou chvíli
a veškeré dění pod nebem svůj čas:
2 Je čas rození i čas umírání,
čas sázet i čas trhat;
3 je čas zabíjet i čas léčit,
čas bořit i čas budovat;
4 je čas plakat i čas smát se,
čas truchlit i čas poskakovat;
5 je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat,
čas objímat i čas objímání zanechat;
6 je čas hledat i čas ztrácet,
čas opatrovat i čas odhazovat;
7 je čas roztrhávat i čas sešívat,
čas mlčet i čas mluvit;
8 je čas milovat i čas nenávidět,
čas boje i čas pokoje.

TEXT: Mt 9, 14-17

14 Tehdy k němu přišli Janovi učedníci a ptali se: „Jak to, že my a farizeové se postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?“ 15 Ježíš jim řekl: „Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom se budou postit. 16 Nikdo nezalátá starý šat záplatou z neseprané látky; nebo se ten přišitý kus ze šatu vytrhne a díra bude ještě větší. 17 A mladé víno se nedává do starých měchů, jinak se měchy roztrhnou, víno vyteče a měchy přijdou nazmar. Nové víno se dává do nových měchů, a tak se uchová obojí.“

KÁZÁNÍ

Posledně, před čtrnácti dny, jsme zastihli Ježíše na hostině u celníka Matouše. Přesněji řečeno: farizeové, a spousta dalších lidí ho tam zastihla a divili se, co dělá v takové divné společnosti.
A Ježíš jim odpověděl, že kdyby do té opravdu trochu pochybné společnosti přišel *lékař* někoho ošetřit, tak nikdo ani necekne a všichni to pochopí. A on – Ježíš – že je takový lékař lidských duší, který umí vyléčit i to, co člověk zpackal a neví si s tím rady. Prostě řečeno tím biblickým slovem: Ježíš je lékař, který umí vyléčit i hříchy.

No a teď přicházejí zase učedníci Jana Křtitele a ptají se na půst. Přísně vzato nám evangelista netvrdí, že se to nutně stalo ve stejnou chvíli a na stejném místě. Ale působí to tak. Působí to tím dojmem, že ta hostina, na které se bývalý celník a mafián Matouš loučí se svými bývalými kolegy a se svým dosavadním životem, je takovou událostí, že je kolem toho opravdu živo.
Farizeové se překvapeně ptají Ježíše, proč tam (s prominutím) vůbec lezl. On jim odpoví.
A teď se zas učedníci Jana Křtitele ptají těch Ježíšových, jestli se taky někdy postí. A je docela pikantní si představit, že se jich ptají zrovna uprostřed hostiny. No a *Ježíšovi* učedníci, zrovna s plnou pusou, nevědí, co by tak odpověděli. Naštěstí Ježíš odpoví i za ně.

ii.

Ptají se Janovi učedníci. Takže to nejspíš není žádná útočná otázka. Ježíš a Jan Křtitel k sobě měli blízko. Ježíš se na Jana občas odvolává. Tak nejspíš i ti jejich učedníci by si mohli navzájem docela rozumět.
Zeptat se na to Jana Křtitele nemůžou, ten zrovna toho času drží nedobrovolný půst někde v Herodově vězení.
No tak se ptají tady.

iii.

Ta jejich otázka zní vlastně docela zajímavě: *Proč my se postíme – a vy se nepostíte?* Vlastně do toho zatáhnou ještě i ty farizeje: *proč my a farizeové se postíme?* Skoro jako by říkali: celý svět kolem vás se postí, jen vy se tady cpete? Proč my musíme, a vy nemusíte?
Ale neberme to hned jako výčitku. Oni se ptají na obojí:
Jaký tedy má smysl se postit?
A jaký má smysl se nepostit?
Co je správně?

iv.

Ježíš odpovídá za svoje učedníky, kteří tak trochu nevědí, co by na to zrovna těm Janovým učedníkům řekli. A odpoví jim v podobenstvích.
Ony *jsou* to vlastně taková podobenství. A dokonce hned tři. Jenom nejsou moc rozvedená, rozvyprávěná. Skoro, jako kdyby si Ježíš udělal poznámky: tak tohle

jim budu vyprávět jako podobenství, až na to bude víc času.
Anebo to takhle narychlo řekl těm Janovým učedníkům, ať si z toho doma to podobenství doplní.
Tak to pojďme zkusit:

v.

Dvě z nich jsou vlastně docela úsměvná.
16 Nikdo nezalátá starý šat záplatou z neseprané látky; nebo se ten přišitý kus ze šatu vytrhne a díra bude ještě větší.
Tak si představte toho řekněme trochu nepraktického intelektuála, a ještě k tomu drobet sentimentálního, který (nebo která) má staré obnošené šaty. Ve skříni má teda už i nové, které září novotou. Ale ty obnošené ještě nejsou zase tak špatné. Navíc jsou spojené se vzpomínkami, třeba na první taneční nebo svatbu nebo tak něco.
Jenomže už mají díru.
Tak je tam potřeba dát záplatu.
Ale protože jsou to šaty mého srdce – tak ne jen tak ledajakou, ale pořádnou, z fungl nové neseprané, neopotřebované látky, která září tou novotou.
A nejenom, že to bude vypadat s prominutím blbě. Ono se to nakonec úplně vytrhne. A místo drobné dírky, která potřebovala záplatu, tam bude díra jako hrom.

A to ještě nepracujeme s tou možností, že by ta záplata byla z těch nových šatů, co čekaly na svou příležitost ve skříni. . .
Prostě některé věci se k sobě nehodí. Nezávisle na tom, že ani jedna z nich není – sama o sobě – tak špatná.

To druhé podobenství je celkem podobné:
Vinař-amatér, který stáčí nové víno do starých ctihodných měchů po dědečkovi.
A ony mu začnou praskat a víno vytékat.
Víno, které samo o sobě slibuje dobrý ročník, a ty měchy, které s ním prostě nejdou dohromady.

V obou těch podobenstvích (nebo obrazech) můžeme zaslechnout i rozdíl mezi *starým* a *novým* (nebo *mladým*), takže by se to dalo vykládat třeba i tak, že Ježíš nechce být jenom *záplata* na staré (rituály? zvyky? nebo třeba předsudky?). Ale myslím, že ten protiklad *starý x mladý* (nebo nový) tady není to nejdůležitější. A nemyslím, že by šlo o nějaké generační vymezení. Ježíšovi a Janovi učedníci mohli být plus/minus stejně staří a věk zřejmě nehrál roli.
Spíš bych zůstala u toho, že některé věci prostě nejdou dohromady a nejde je pořádně dělat současně.
Protože východiskem byla otázka, jestli se postit nebo slavit.

vi.

Ovšem pak je tam ještě třetí podobenství, které už tak humorné není. Spíš to vypadá jako výjev z nějakých horších časů:
Svatba. Ženich a nevěsta, svatební veselí, všichni slaví. Až na to, že uprostřed toho veselí si pro ženicha přijdou. Prostě ho nekompromisně odvedou.
To podobenství neříká, *kdo.* Prostě to nechá na naší fantazii: jestli spíš gestapo nebo NKVD, jestli jsme v dobách „velkého teroru“ tam nebo onde, nebo třeba jen v Minnesotě. Nechám každému na jeho fantazii, nebo spíš nočních můrách. Ta drsnost toho obrazu se tím moc nezmění.

Ale tady se slavilo, dva lidé byli šťastní a měli život před sebou, a ostatní – pozvaní hosté – se radovali spolu s nimi. A bylo by krajně nevhodné se tam postit. Nebo dokonce nařizovat ostatním, aby se okamžitě postili. Nebo tam přijít ostentativně ve smutečních šatech, jako na pohřeb.
To prostě nejde dohromady.
Bylo by naopak přirozené se radovat spolu s nimi. A když už radovat na svatební hositně, tak i všechny své diety vzít trochu s nadhledem.
Zatímco když si pro toho ženicha přišli. . . Tak už se nedá říct: nevšímejte si toho, jezme, pijme, buďme

dobré mysli. To už by stejně nikomu ty chlebíčky a dortíky ani nechutnaly.
No a Ježíšovi učedníci tam právě zažívají cosi, co se vyrovná i té svatební hostině. Boží království jako hostinu. Dokud je ženich s nimi. . . A prostě nemá smysl je nutit, aby se teď a tam přehráli do pochmurného půstu.

Zatímco ovšem ti učedníci Janovi jsou právě přesně v té situaci, kdy ten *jejich* ženich byl od nich vzat a sedí někde v Herodově vězení. A nečeká ho nic pěkného.
A to je vlastně Ježíšova odpověď na to, kdo a proč se má postit nebo postí.
Možná s tím důležitým dodatkem mezi řádky:
Nebojte se, že na mě taky dojde. Jen o něco později a v Jeruzalémě. Pak ani ti moji učedníci nebudou mít chuť na chlebíčky a dortíky. Tak je teď nechte ještě chvíli radovat.

vii.

No a teď, co my s tím.
Někteří vykladači v tom vidí tu velkou svobodu:
se nepostit. Bez předepsaných postů.
Nebo se postit.
Moudrý autor knihy Kazatel by k tomu dodal, že všechno má v životě svůj čas.

A možná by stálo za to, připojit, že obojí patří ke křesťanské existenci. K našemu životu. Že ani křesťan není a nemusí být vždycky povinně radostný ani vždycky a povinně kající a smutný. Známe obojí.

Což možná zní jako banalita. Ale jsou i křesťanská společenství, kde je skoro až povinností ta neustálá radost. A jsou zase i taková, kde je povinností neustále lkát nad svými hříchy.
Ježíš se v tom dnešním příběhu sice tak trochu pasuje do role toho ženicha. Ale později, právě v tomhle Matoušově evangeliu, nás dokonce dvakrát ujistí: *já s vámi jsem.* A myslí tím i v té radosti, i tehdy, kdy jsme zralí spíš na ten půst. Amen

MODLITBA:
Pane, Ježíši Kriste,
obnovuj si nás prosíme.
Děkujeme ti, že smíme věřit,
že u tebe je útěcha a povzbuzení,
že jsi s námi v časech dobrých i těžkých.
Myslíme na všechny, kterým je úzko,
cítí se ohroženi nebo sami.
Prosíme, vstupuj do všech míst,
kde vládne tma a nepokoj.
Obzvlášť myslíme na místa, kde se válčí,
na místa, kde lidé trpí hladem, zimou,

nedostatkem bezpečí.
Do tvých laskavých dlaní vkládáme všechny zraněné
jak na těle , tak na duši,
nemocné a umírající.
Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: Řm 12, 9-12

Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.

POŽEHNÁNÍ:

Ať Hospodin ti žehná
a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem. Amen

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3
tel: 739 244 619
E-mail: zizkov2@evangnet.cz
Web: https://www.evangelicizizkov.cz

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,
E-mail: olimrazkova@seznam.cz
Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275
E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984
E-mail: domycajkov@seznam.cz
úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;
čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková
E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz
úřední hodiny: po: 16 h-19h
číslo účtu: 2700073883/2010